

ראש אמ"ן הביא לארץ מקלט טלוויזיה ושכח להעבירו במכס

תח אותו, החליט להגיב.
דן אלמגור ישב וכתב מיכתב לשר-
הביטחון, עזר וייצמן. במיכתב מיום ה'
5.12.1978 כותב אלמגור:
"מר וייצמן היקר,

מצאתי לנחוח לכתוב לך בעניין, שיש
בו לדעתי חשיבות ציבורית. מפי ידידים
מהימנים שהגיעו ארצה מניו-יורק בטיסת
אל-על 010 ביום 24.11.78 בשעה 13.20
אחרי-הצהריים, שמעתי את הפרטים הבאים:
במחלקה הראשונה של המטוס ישב גם
האלוף שלמה גזית, ראש אמ"ן. לצידו
החזיק במשך הטיסה קופסת קרטון גדול
לה, שעטיפתה העידה עליה, כי בתוכה
נמצא מקלט חדש של טלוויזיה ציבוענית
המתאים לתנאי קליטה בארץ. עם נחיתת
המטוס בלוד ירד האלוף עם הקופסה מן
המטוס, ישר לתוך מכונית צבאית שהמ'
תינה לו על המסלול ויצא בכיוון השער.

"כל נוסעי המחלקה הראשונה, איש-
הביטחון, הדיילות וצוות המטוס הבהינו
במעשה ונקל לשער את תגובתם. אחדים
מהם נתנו לה גם ביטוי מיידי. גובה ה'
מכס על מקלט טלוויזיה ציבוענית מסוג
זה הוא כ-28 אלף ל"י.

"כשסופר לי הדבר, ניסיתי לשכנע את
השומעים, כי הקופסה הכילה מיסמכים
ומפות ולא טלוויזיה ציבוענית וכי הושר
מו בתוך קופסה כזו — שנראתה כאילו
היא ארוזה בארזיה מקורית ישר מן ה'
חנות, לצורכי הסוואה. אולם לצערי, לא
הצלחתי לשכנע אותם. אשמח מאד לשר'
מוע שצדקתי בגירסתי."

יש אחות —

אבל לא זונה

דן אלמגור הסביר מאוחר יותר את
מניעיו לשליחת המיכתב לעזר וייצמן

ראש אמ"ן האלוף שלמה גזית

שר הביטחון וייצמן
לצורכי הסוואה

ד"ר לספרות אלמגור
מיצרך החודש

ח"כ אסף יגורי (מאחורי ידן)
התנהגות לא הולמת

פרשת האלוף ומקלט הטלוויזיה

מן: "כאן אירעו שני דברים שלדעתי הם
חמורים ביותר. אני לא מבין את התופעה
של מכונית עם נהג הממתינים לאלוף
בצה"ל ליד כבש המטוס. אני יודע, שגם
כאשר מגיעים לארץ שרים או אורחים
רמימעלה מחוץ-לארץ לא ממתינה להם
מכונית ליד המטוס והם עוברים בצורה
זו או אחרת את התהליך הרגיל של
כניסה לארץ ובדיקה על-ידי המכס. זכות
זו של מכונית העומדת וממתינה ליד
המטוס, שמורה לדעתי לראש-הממשלה או
לאדם העוסק בנושא ביטחוני חשוב, או
כאשר קורה אסון ויש צורך להחיש עזרה
בדחיפות לנוסע.

"הנושא השני הוא איית-שלום המכס. לא
יתכן שאלוף מכובד ומוכר בצה"ל, שהוא
ראש אגף המודיעין במטה-הכללי ינהג
כמבריה. ואין זה משנה אם מדובר בתש'
לום מכס בסך של 28 אלף ל"י — שהוא
סכום נכבד לכל הדיעות — או בסך של
לירה אחת. לאלוף בצה"ל — יותר מכל
אדם אחר — אסור להיראות כמבריה —
אפילו אם לא התכוון לכך. אולם מה ש'

תיבת מקלט הטלוויזיה לידו, כל זמן הטי'
סה מניו-יורק, ואף הזהיר את הדיילות
שעברו על פניו פן תפגענה בטעות ב'
תיבה.

כמה מהנוסעים משכו בכתיפיהם והמשיכו
בדרך לאוטובוס שהסיעם אל אולם הנוס'
עים. אחרים הביעו בקול רם את התמר'
רותם על כך, שבשעה שהם צריכים לע'
בור את התהליך המייגע של ביקורת
דרכונים ומכס, פטור אלוף בצה"ל מחו'
בה זאת. היו אף כאלה שקבלו, כי בעוד
שהם יהיו חייבים לשלם מכס עבור החפ'
צים שהביאו עימם, עקף האלוף בתליבר'
שת האזרחית את ביקורת המכס.

אחד הנוסעים במטוס פגש כעבור ימים
אחדים את הד"ר לספרות עיברית דן אל'
מגור וסיפר לו בתום-לב על המחזה. אל'
מגור, שחזר לא מכבר לארץ, אחרי שהות'
ארוכה בארצות-הברית, לא האמין למיש'
מע אונגו. "זה לא יכול להיות", אמר
לאיש שחוו, "אתה בטח ממציא את הד'
ברים". הוא ביקש מהאיש לחזור על הסי'
פור, ורק כשהשתכנע, כי האיש אינו מו'

ב ופעו טיסת אל-על 010 מניו-יורק
שיפשו את עיניהם בפליאה. היום היה
יום השישי ה-24 בנובמבר 1978. השעה
13.20 בצהריים. זה עתה נחת מטוסם בתום
טיסה ארוכה ומעיפת בנמל-התעופה על
שם דויד בן-גוריון.

מהמטוס ירד גבר ממושקף לבוש אזי-
רחית, כשבידו קופסת קרטון גדולה ועליה,
כפשי שהיו מוכנים להישבע כמה מנוסעי
המטוס, היו מודפסות אותיות אנגליות
גדולות: COLOURED T.V. הגבר
נכנס למכונית-שרד צבאית, שהמתינה לו
ליד כבש המטוס, ובידו תיבת הקרטון.
נהג המכונית הצבאית הזניק את מכוניתו
במהירות אל מחוץ למסלול נמל-התעופה,
מבלי שהנוסע ייכנס אל בניין הטרמינאל
ויעבור את בדיקת המכס, כנדרש לגבי
כל אזרח.

תדהמתם של הנוסעים שצפו במחנה
גדלה עוד יותר, כאשר כמה מהם זיהו
את הגבר עם תיבת הטלוויזיה בידו: "זהו
האלוף שלמה גזית — ראש אמ"ן..." אחר
רים סיפרו, כי האלוף גזית החזיק את